

How do we define a רשות היחיד?

תלמוד בבלי מסכת שבת דף ו עמוד א
תנו רבנן, ארבע רשויות לשבת: רשות היחיד, ורשות הרבים, וכרמלית. ומקום פטור. ואיזו היא רשות היחיד - חריץ שהוא עמוק עשרה ורחב ארבעה, וכן גדר שהוא גבוה עשרה ורחב ארבעה - זו היא רשות היחיד גמורה.

רש"י מסכת שבת דף ו עמוד א
ארבע רשויות - כולהו מפרש ליה.
גדר - כותל, שהוא גבוה עשרה ורחב ארבעה הוי רשות היחיד.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שמה סעיף ב
איזהו רה"י. מקום המוקף מחיצות גבוהות עשרה טפחים ויש בו ד' טפחים על ד' טפחים או יותר, וכן חריץ עמוק עשרה ורחב ארבעה על ארבעה. וכן תל גבוה עשרה ורחב ארבעה על ארבעה. הגה: י"א דבעינן באלו ארבעה על ארבעה הן ואלכסונו, וכמו שיתבאר לקמן סי' שמ"ט (הגהות אשירי פ"ק דשבת ותוס' עירובין דף נ"א).

ביאור הגר"א אורח חיים סימן שמה סעיף ב
מקום. פשוט בכמה מקומות ועיקרה בברייתא שם גדר דלא כפרש"י שם וע' בה"ג:

Is the main criterion that it have walls? or that it be 10 tfachim high/offset by 10 tfachim?
Is the paradigm of רשות היחיד that which is 10 טפחים high or that which is surrounded by walls? and do you need there to be walls at the end of the day?

שאלות דרב אחאי פרשת בשלח שאילתא מט
ותנו רבנן ארבע רשויות לשבת רשות הרבי' ורשות היחיד וכרמלית ומקום פטור אי זו רשות היחיד חריץ שעמוק עשרה טפחי' ורוחב ארבעה טפחים וכן התל שגבוה עשרה ורחב ארבעה זה הוא רשות היחיד גמורה

חידושי הריטב"א מסכת שבת דף ו עמוד א
איזהו רשות היחיד חריץ שהוא גבוה עשרה ורחב ארבעה וכן גדר שהוא גבוה עשרה ורחב ארבעה. פי' אפילו כגון זה חשוב רשות היחיד כאילו הוא בית שיש לו ד' על ד' ומוקף מחיצות גמורות גבוהות עשרה, והכין גמירי לה.

רש"י מסכת שבת דף ו עמוד ב
קא משמע לן גמורה - כלומר: זו היא שנגמרו מניין מחיצות שלה, שיש לה מחיצות מכל צד, כגון חריץ, וכן גדר, דאמרינן מארבעה צדדין גוד אסיק פני המחיצה על ראשו, ונמצא ראשו מוקף מארבעה צדדין וחללו ארבעה, אבל דר' יהודה - לא נגמרו מחיצות שלה למניין, ולאו רשות היחיד היא כלל.

שו"ת הר"י מיגאש סימן כד

נמצא עכשיו שכל מקו' שיש בו ד' על ד' שהוא שיעור מקום וגם יש לו ד' מחיצו' שגבוהים י' כמו חריץ וכיוצא בו או שהוא עצמו גבוה י' כמו גדר ועמוד וכיוצא בהן דאיכא למימר גוד אסיק מחיצת' שהן הן רה"י

תלמוד בבלי מסכת שבת דף ז עמוד ב

גופא, אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב: בית שאין תוכו עשרה, וקריו משלימו לעשרה, על גג - מותר לטלטל בכולו, בתוכו - אין מטלטלין בו אלא בארבע אמות. אמר אביי: ואם חקק בו ארבעה על ארבעה והשלימו לעשרה - מותר לטלטל בכולו. מאי טעמא - הוי חורי רשות היחיד, וחורי רשות היחיד כרשות היחיד דמו.

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף ד עמוד א

היתה פחותה מעשרה טפחים, וחקק בה כדי להשלימה לעשרה, אם יש משפת חקק ולכותל שלשה טפחים - פסולה,

תוספות מסכת סוכה דף ד עמוד ב

וא"ת בפ"ק דשבת (דף ז): גבי בית שאין תוכו עשרה וחקק בו להשלימו לעשרה אמאי לא מחלק כי האי גוונא אם יש משפת חקק ולכותל שלשה טפחים ויש לומר דלא דמי רשות שבת שהוא למנוע רגל רבים לסוכה דבעינן מחיצות סמוכות לסכך [ועי' תוס' שבת ז: ד"ה ואם].

חידושי הרשב"א מסכת שבת דף ז עמוד ב

ואם חקק בו ארבעה על ארבעה והשלימו לעשרה מותר לטלטל בכולו. קשיא לי דהכא משמע דבין שהמחיצות רחוקות מן החקק בין מקורבות לעולם מותר דסתמא קאמר, ומאי שנא מהא דאמרין בפרק קמא דסוכה (ד' א') סוכה שאינה גבוהה עשרה וחקק בה והשלימה לעשרה אם יש משפת חקק ולכותל שלשה טפחים פסולה, ותירצו בתוספות דהתם בעינן מחיצות ממש והכשר סוכה במחיצות היא ושיהו סמוכות לסכך ולמטה מן הסכך כדאמרין (סוכה י"ז א') הרחיק את הסיכוך מן הדפנות פסולה, אבל לענין שבת אין ההקפדה במחיצות ממש שיהו מכשירות את החקק אלא שיהא החקק נשמר על ידיהן שלא יהו הרבים בוקעין בו, וכיון שיש בחקק רוחב ארבעה על ארבעה ויש בגבהו כשיעור רשות היחיד עם גובה המחיצות והמחיצות שומרות אותו מבחוץ לא חיישינן בין שיהו על שפת החקק בין שיהו מרוחקות ממנו כמה, ויש מי שתירץ דהכא בשיש עשרה בעומק החקק קאמר, ואינו מחוור דבכולהו נוסחאי חקק בו והשלימו לעשרה גרסינן.

בית הבחירה למאירי מסכת סוכה דף ד עמוד ב

היתה גבוהה מכל' ובנה בה עמוד גבוה עשרה ויש ממנו לכל רוח ד' אמות שאין כאן הלכות דופן עקומה אף זו פסולה ואין אומרים הואיל ועמוד זה גבוה עשרה הרי ארבע רוחותיו מחיצות הם ונכשיר את העמוד מדין גוד אסיק מחיצות עד הסכך שאין אומרים גוד אסיק אלא במחיצות הניכרות הא כל שאין ד' אמות מהם לכותל כשרה מהלכות דופן עקומה ויש פוסלין אף בזו שכל שהעמוד גבוה עשרה מקום בפני עצמו הוא ואין בו הלכות דופן עקומה וזו של איצטבא בשאינה גבוה עשרה וכן כתבוה קצת גאוני ספרד ואין הדברים נראין כן ויש שואלים בשמועה זו ממה שאמרו במסכת שבת בפרק הזורק שאם זרק אבן על תל

גבוה עשרה בשבת חייב מפני שהוא רשות היחיד אלמא לא בעינן מחיצות ניכרות ואין זו שאלה שבזו אי אתה צריך בה לגוד אסיק עד שתצטרך בה למחיצות ניכרות שאין הטעם אלא מפני שכל שגבוה עשרה ורחב ארבעה אינו תשמיש של בני רשות הרבים ודינו כרשות היחיד אף בלא מחיצות אבל בסוכה למחיצות אנו צריכים וא"כ הדבר צריך למחיצות ניכרות:

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת שבת פרק א והשני רשות היחיד, והוא המקום שאין הרבים בוקעין בו, ושיעורו שיהא גבהו עשרה טפחים וארכו ארבעה טפחים ורחבו ארבעה טפחים או יותר על שיעורים אלו, אבל אם היה פחות מזה באחד משלשה צדדים אלו אינו רשות היחיד. ואין חלוק בין שהיה עמוד עומד על פני הארץ ויש בו שיעור זה, או שהיה חריץ בארץ ויש בו אורך ורחב וגובה כמו שהתנינו, או מקום מוקף ארבע מחיצות כגון הבתים והחצרות, הכל נקראין רשות היחיד. ובתנאי שיהא גובה המחיצות עשרה טפחים כמו שביארנו, וחלל שביניהם ארבעה על ארבעה או יותר.

רמב"ם הלכות שבת פרק יד
הלכה א

ארבע רשויות לשבת: רשות היחיד ורשות הרבים וכרמלית ומקום פטור, איזו היא רה"ר מדברות ויערים ושווקים ודרכים המפולשין להן, ובלבד שיהיה רוחב הדרך ט"ז אמה ולא יהיה עליו תקרה, ואי זו רה"י תל שגבוה עשרה טפחים ורחב ארבעה טפחים על ארבעה טפחים או יתר על כן, וכן חריץ שהוא עמוק עשרה ורחב ארבעה על ארבעה או יתר על כן, וכן מקום שהוא מוקף ארבע מחיצות גובהן עשרה וביניהן ארבעה על ארבעה או יתר על כן אפילו יש בו כמה מילין אם הוקף לדירה כגון מדינה המוקפת חומה שדלתותיה ננעלות בלילה ומבואות שיש להן שלשה כתלים ולחי ברוח רביעית, וכן חצר ודיר וסוהר שהוקפו לדירה כולן רה"י גמורה הן.

טור אורח חיים הלכות שבת סימן שמה
ארבע רשויות לשבת רה"י ורה"ה כרמלית ומקום פטור רשות היחיד הוא המקום המוקף מחיצות גבוהות עשרה ויש בו ד' טפחים על ד'

